

Anledning til at komme der igjen efter meget kortere Tid end et halvt Aar. Derfor finder jeg ikke, at der er Grund til, at Dyrlægerne skulle efterse Kreaturerne mere end en Gang om Aaret, medmindre der foreligger særlig Ordre fra Autoriteternes Side, og derfor har jeg foreslaaet, at dette Dyrlægetilsyn kun skal ske en Gang om Aaret. Jeg anbefaler det selvfølgelig til det høie Thing; stort Haab om at faae det vedtaget har jeg ikke, men jeg synes, at det er unødvendigt, at Besættningerne altid skulle efterses to Gange om Aaret.

Judenrigsministeren (Sugerslev):

At dette er et Lovforslag af meget stor Betydning baade for Landbruget og Samfundet i det Hele, har jeg havt tilstrækkelig Beilighed til at udtale gjentagne Gange her i Thinget, og det erkjender jeg selvfølgelig. At det i første Række er et Lovforslag af stor Betydning for Landbruget, følger af sig selv, da det angaar Sygdomme hos Husdyrene. Men naar man kræver af mig, at jeg skal stille mig ganske alene og absolut paa et Landbrugsstandpunkt overfor dette Lovforslag, og naar det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) formåner mig til at huske paa, at jeg er Landbrugsminister, og at jeg kun skal tænke paa Landbruget, saa maa jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg er Judenrigsminister. Jeg er Minister, ikke blot for Landbruget, men ogsaa for andre Næringer, jeg skal ikke stille mig paa et Landbrugsstandpunkt, men paa et Almenstandpunkt, og ud fra det skal jeg bedømme Forholdene. Og om ærede Medlemmer sige om mig, at jeg ikke har tilstrækkelig Interesse for Landbruget, det gjør mig ikke det Mindste, thi det er Usandhed. Altsaa, jeg kan ikke stille mig paa det Standpunkt, som ærede Medlemmer forlange af mig, at jeg skal. Jeg maa stille mig paa det almene Standpunkt, det er min Pligt i Følge den Stilling, jeg indtager. Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds tillader sig at sige, at jeg saa meget mere bør stille mig paa det ensfaldige, absolute Landbrugsstandpunkt, fordi Justitsministeren kun kommer med Foranstaltninger, der ere skadelige for Landbruget — man mener formodentlig de foreslaaede sanitære Foranstaltninger om Tilsyn paa forskellige Maade — og fordi Finanzministeren kun lægger Landbruget Hindringer iveien (Bluhme: Det sagde jeg ikke). Jeg beder om Forladelse, det skal vise sig, at det er sagt, jeg noterede det strax. Men naar det ærede Medlem udtaler dette, da maa jeg naturligvis nedlægge Indsigelse derimod. Det er uberettiget af det ærede Medlem at

sige det, og ærede Medlemmers Mening i den Retning kan ikke forandre min Stilling det allermindste. Det følger af sig selv, at jeg skal have Interesse for de Sager, jeg behandler, og denne Sag har jeg vist særlig Interesse, og jeg tror, at den blev bragt frem hurtigt, efter at jeg var bleven Minister, og den har passeret Landstinget meget hurtigt; derimod ere Udsigterne til, at den kan passere dette Thing, ikke saa lyse; thi de Fordringer, man her stiller, ere jo i mange Tilfælde aldeles uberettigede og ubeføiede.

Jeg skal tale lidt i Almindelighed om det store Spørgsmaal Tuberkulose, inden jeg kommer ind paa Enkelthederne deraf og viser, hvor urimelige Endringsforslagene ere. Jeg skal først tale lidt i Almindelighed derom, da jeg tror, at dette vil være nyttigt, navnlig fordi Enhver, der har talt her, har betragtet det som en Selvsølge og som Noget, der ikke behøvede at godtgjøres, at det er en Ting, der skal bekjæmpes paa en ganske særlig Maade og ved andre Midler end de øvrige smittsomme Sygdomme. Man siger uden Videre: Det er en vigtig Sag, og deraf at det er en vigtig Sag følger, at Staten skal træde til og gjøre Betydeligt derfor. Men det er ikke rigtigt. I dette Lovforslag omhandles der forskellige Smittotter af akut Bestaffenhed og med Hensyn til dem træder Staten til, forestaar Medicinering og giver Erstatning efter almindelige Regler. Ærede Medlemmer ville ogsaa erindre, at da Svinedifteritis for nogle Aar siden opkom, foreslog jeg en Lov, hvorefter Statskassen erstattede det Hele, og hvorfor? Fordi det var en Smittot, der pludselig og uventet faldt over os, det var ikke muligt at overse Forholdene, det kunde befrugtes, at alle Landets Besættninger kunde blive inficerede pludselig og dødelig. Det er en Sygdom af samme Bestaffenhed som ondartet Lungesyge og andre i Klasse dermed staaende, overfor hvilke der ikke er nogen somhelst anden Udvei end at slaa ned. Ville nu ærede Medlemmer virkelig sammenligne Tuberkulosen med den. Kunne de i Dr. Bangs Afhandling finde nogensomhelst Beføielse til at gjøre det? Indrømmer han ikke, at den kan bekjæmpes af selve Landbruget, og at man kan faae Bugt dermed, naar man blot har Villie dertil? Siger ikke Ordspøreren selv, at det er en langsomt smigende Sygdom, som vi allerede have haft i mange Aar, og som Landbruget ikke af egen Drift har gjort Nogetsomhelst imod eller i alt Fald saa godt som Intet; thi der kan være Enkelte, der have gjort Noget. Og er det ikke berettiget at forlange, at denne Næ-